

У коротких перервах між не дуже радісними закордонними гастролями Янукович не забуває перетрушувати слуг народу. А вже в лавах місцевих чиновників, що представляють Партію регіонів, трапляються такі діячі, що, як кажуть, мамо, не горюй!

5 жовтня Янукович звільнив 5 голів райдержадміністрацій — по два в Рівненській та Черкаській областях і одного — в Одеській. Офіційні мотиви цих рішень невідомі, оскільки у президентських кадрових розпорядженнях немає жодного слова про це. Звільнив і все тут! Нехай, кому цікаво, самі здогадуються.

У випадку з экс-головою Чигиринської райдержадміністрації Володимиром Калашніковим (про звільнення якого навіть через добу після президентського розпорядження не було жодного слова на сайті Черкаської обласної адміністрації), гіпотез вигадувати не треба — причина очевидна: заїжджого чиновника дістали місцеві партизани, і він вже, за народними переказами, давно просив Януковича визволити його з полону гетьманської столиці. Прохання про звільнення з'явилися, не минуло й року з моменту призначення.

А як добре все починалося, коли колишній (під час президентства Кучми) керівник одного з районів Харківської області приніс у сільську глибинку Чигиринську відверто нахабні методи тиску на народ в поєднанні з глибоким підлабузництвом до вищих начальників. Чого, наприклад, вартий вірш, присвячений губернатору Черкащини, регіоналу Сергію Тулубу.

Ви роду Тулубів прямий нащадок,

Тих, хто йшли на бій і ешафот.

І нині доля вам дала у спадок

Одну з найкращих гетьманських клейнод.

В правиці вашої влади булава.

Черкащина під нею йде в майбутнє!

Здається навіть, що для вас слова

Богдан Хмельницький...

Тож не зміліла мудрості криниця.

В ній б'ють ключі майбутніх починань.

А разом з тим прийміть від чигиринців

Віночок найщиріших побажань.

Хай в Чигирин ведуть вас знов і знову

Пряма стежина, зоряний політ,

Й оберіга навік свята Покрова

І вашу долю й ваш козацький рід.

Що ж до стосунків з народом, який виявився не таким простим, як здалося заїжджому регіоналу на перший погляд, то тут відносини явно не склалися — багато сіл на минулорічних місцевих виборах стали проти тиску районного лідера Партії регіонів, не допустили фальсифікацій і обрали тих, кого хотіли, а не тих, кого нав'язував новий глава району. Але Калашніков на цьому не заспокоївся, оскільки повинен був якимось реабілітуватися після виборів і виправдати довіру президента.

Наступним проектом, який розлютив чигиринців, стала задумана футбольним віце-прем'єром Колесніковим і підхоплена героєм-губернатором Тулубом реконструкція річкового порту (дуже голосно сказано!) Адамівка на Дніпрі (Чигиринський район). Відновлення судноплавства по Дніпру повинно було, на думку ідеологів цієї транспортної афери, залучити в Україну туристів і особливо скрасити візит на Чигиринщину футбольних уболівальників європейського чемпіонату, який невблаганно наближається. Оскільки ж іноземні інвестори не стали ризикувати своїми грошима і не виправдали надій донецьких державних «корманчів», то вибір джерел фінансування об'єктів інфраструктури для ЄВРО-2012 в гетьманському краї впав на місцевих підприємців.

Можна тільки уявити реакцію дрібного бізнесу на пропозицію Калашнікова «співпрацювати». Підприємцям в той час явно було не до ініціатив влади — саме тоді вони намагалися якщо не знайти, то хоча б усвідомити своє місце в цьому житті у світлі нового податкового кодексу. І хоча відкритих протестів проти поборів не було, але силою витребуваних місцевою владою грошей (близько 300 тисяч гривень) бізнес Калашнікову не пробачив. 18 червня відбулася помпезне відкриття реконструйованого причалу Адамівка, а в акурат тієї ж ночі в селі Суботів, де для начальника району побудували дачу, ця сама дача згоріла вщент — від красивого шиферу, євровікон і супутникової тарілки залишилася купка попелу на кам'яному підмурку. Цей підпал, як вважають місцеві жителі, відбив охоту в Калашнікова добудовувати на цій же ділянці розпочатий «маєток» з видом на Іллінську церкву — усипальницю українського гетьмана Богдана Хмельницького.

Втім, це була вже не перша втрата Калашнікова в непокірному районі. Кілька місяців

тому у цьому ж селі згорів його службовий автомобіль «Шкода». «Народний вердикт однозначний — машину спалили «народні месники». В «подяку» за наполегливу працю з вибивання коштів з підприємців», — писала про цю подію черкаська газета «Провінція».

Але і на цьому пригоди голови Чигиринської райдержадміністрації не закінчилися — Калашнікова не відпускала житлова проблема. Підприємець, у якого він орендував будинок над річкою Тясмин, вирішив той будинок продати, оскільки, як говорить народна чутка, зрозумів, що в Україні, керованій регіоналами, вести бізнес неможливо. А тому вирішив податися шукати щастя куди-небудь подалі. Для початку продав будинок ... разом з найвищим районним начальником, що там мешкає — нехай голова про його виселення болить в нового власника.

Ну як тут на місці Калашнікова, який почуввається на роботі, як на мінному полі, не попроситися у відставку? Чигиринці кажуть, що прохання було подане Януковичу вже давно. Очікування вердикту було нервовим і часто закінчувалося виведенням токсинів з організму в районній лікарні. А хто б не нервував, опинившись без належної підготовки і вправності обличчям до обличчя з цим загадковим для харківського регіонала плем'ям — родовими месниками з Холодного Яру?

Важко припустити, хто наступний поїде за дорученням Януковича підкорювати гетьманську столицю. Так чи інакше, пригоди Калашнікова на Чигиринщині є підтвердженням кадрових труднощів, з якими зіткнулися регіонали в центральних і західних українських областях, де в них немає ні місцевих авторитетів, ні розуміння особливостей краю. Потенційному наступнику харківського регіонала, який не витримав випробування червоним півнем на бунтарській Чигиринщині, радимо читати для загального розвитку не плагіати свого партійного лідера, а, наприклад, «Холодний Яр» Горліса-Горського, щоб хоча б розуміти, що у цього краю — дуже багатий досвід опору чужинцям. А вже шевченківський одноіменний твір або принаймні цитати з нього радимо повісити над ліжком і читати щоранку, а також на ніч. Для розуміння закону, за яким що посієш, те й пожнеш.

Ви – розбойники неситі,

Голодні ворони.

По якому правдивому,

Святому закону

І землю, всім даною,

І сердешним людом

Торгуєте? Стережіться ж,

Бо лихо вам буде,

Тяжке лихо!.. Дурить Дітей

І брата сліпого,

Дурить себе, чужих людей,

Та не дурить Бога.

Бо в день радості над вами

Розпадеться кара.

І повіє огонь новий

З Холодного Яру.

Вероніка Палій, [Кавказцентр](#)